चर्या, खी, (चर + "ग्रहमहचर्यमञ्चात्रपर्भो।" ३।१। १००। इति यत्। ख्लियां टाप।) ईर्यापथस्थिति:। इत्यमर:। २।०। ३६॥ नियमापरित्यागः। ईर्यते गुरोः भाच्ली-पासनया ज्ञायते ईर्या सा च धानधारणादि: तस्या: प्रस्था उपाय: तच व्रतिनां या स्थिति-रवस्थानमपरित्यागः सा। इति भरतः॥ (यथा. महाभारते।१।२।३२६।

"चर्यायां चयसुत्त्र पाखनस्य (तुमक्तः॥") गमनम्। चादनम्। चाचरणम्। इति सुग्धबी-घटीकायां दुर्गादास: ॥ (यथा, मतु: । ६।३२ । "वासां महर्षिचयायां वकान्यतमया ततुम्॥" सेवा। यथा, है: रामायगी। २। २६। १५। "वनवासस्य गूरस्य मम चर्या हि रोचते॥" चि, चनुष्ठेय:। चाचरंगीय:। यथा, मनु: 1३११। "वट्चिंग्रहाब्दिनं चर्यं गुरौ चैवेदिनं ब्रतम्॥") चर्च, कि भचे। इति कविकल्पहमः॥ (चुरां-पचे थां-परं-सकं-सेट्।) कि, चर्चयति चर्वति तख्लं वालक:। इति दुर्गादास:॥

पर्वगं, स्ती, (पर्व+भावे खुट्।) हन्ते खुर्य-नम्। इति हेमचन्द्रः। ३। ८८॥ चिवान इति भाषा ॥ (यथा, चारिते प्रथमे स्थाने प्रथमे-रध्याये।

"चर्क्वण गिलनचापि कासितं श्वासितं तथा॥") चर्वा, [न्] पुं, तलप्रहार:। इति हारावली।

पर्ञितं, चि, (चर्वाते सा इति। चर्व + कर्माण क्त:।) जतचर्वणम्। भचितम्। इत्यमरः। हारा११०॥ (यथा, भागवते। १। १। ३०।

"अदानागीभिविधतां तसिसं पुन:पुनस्वितचर्वणानाम्॥")

चर्बितपालकं, स्ती, (चर्बितानां ताम्लादीनां त्यागपाचम्। ततः खार्षे कन्।) चर्विततास्-लादियागपाचम्। पीग्दान इति भाषा॥ यथा, रासलीलायां पातालखाडे।

"ताम्बूलं दर्पेणं पानपाचं चर्वितपाचकम्॥" चर्त्रा, त्रि, (चर्त्राते हन्ते च्यारेते इति। चर्त्व + कमीण ग्यत्।) चर्नगीयम्। यथा,-"घटकोटि बाज्यणाच भोजयामास निव्यमः।

चुक्यपेयवेद्यचर्चे रतिल्कि (दने दिने ॥"

इति असवैवर्ते प्रक्रतिखख्म्॥ चर्मातः, पुं, (कर्मतीति। क्षम + "क्षपेरादेच च:।" पां-उतां। रं।१०३। इति चानिः चादेख च:।) जन:। यथा, श्रीभागवते।

"स चर्षणीनासुद्गाच्ह्चो स्टजन् प्रिय: प्रियाया इव दीर्घदर्शन: ॥"

मनुष्यनाति:। यथा,--"अर्थम्बो माहका पत्नी तयी अर्थेणयः सताः। यत्र वै मानुषी जातिक झागा चीपक िल्यता॥" इति श्रीभागवते। ६।६।३१॥ "चर्धगयः हताहतज्ञानवन्तः । प्रश्निककेत्वेन निष्धारा-दावुक्ते:। यच येषु आत्मानुसन्धानिभीषेण पुरुषले चाविक्तरामात्मेति।" इति तड्डीकायां श्रीधरखामी॥ (अत्र उगादिश्तिक्षतो जञ्जल-दत्तेन तु "लघरादेख घ:।" इति पठिला धर्षे शिवेन्धकीति चाख्यातम्॥)

चल, क भ्रतो । इति कविकल्पद्दमः ॥ (चुरां-परं-सर्व-सेट्।) क, चालयति। इन्त्यवकाराहि-रयमिति दुर्गसं इजुमरनन्दी । स्तिरिच पोष-यम्। इति दुर्गादासः॥

चल, ज गती। इति कविकल्पहमः॥ (स्वां-परं-सर्व-सेट।) ज, चाल: चल:। सिचले इति वक्तमार्यं न एठिला इसमेव मानुबन्धं भान्ताः पठिनत तहेयम्। तेनास्य चालयति इस्तिनं यना। चलमानीश्निल इत्यच ताच्छीच्ये प्रतः भागः। विवर्ते। पूर्वेणान्वयः। चलधातुः कम्पने म नन्धः स्वादित्यर्थः। म, चलयति लवां वायु:। चलयन् भङ्गरचस्तवालकानिति रघु:। चालयन् सकलां प्रध्वीमिति घननात् चालं करोतीति भी ग्राचन्तम्। इति दुर्गादासः॥ चल, प्र विकासे। इति कविकल्पहुम:॥ (तुदां-परं-अवं-सेट।) ग्र, चलती चलन्ती। विकास: क्रीड़नम्। इति दुर्गादासः॥

चलं, चि, (चलति गच्छतीति। चल + पचादाच्।) चचलम्। इत्यमरः। ३। १। ०४॥ (यथा, रघु: । ११ । १५ ।

"ताड्का चलकपालकुखला का्लिकेव निविड़ा बलाकिनी॥" पारदः। इति हैसचन्द्रः। ४।११६॥ अष्टा-दशाचरवत्तभेद:। यथा, वृत्तरताकरे। "म्भी न्जी भी चेचलमिद्मुद्तं युगेर्मुनिभिः खरे: "")

चलः, पुं, (चल + पचाद्यच्।) कम्यः। तद्युक्ती चि। इति मेदिनी। ले, १५ ॥ (भिवः। यथा, महाभारते।१३।१०।११६। "महाकेतुर्महाधातुर्नेकसानुचरञ्चलः॥" विषाः। यथा, तनेव। १३। १८६। ६२। "वीरहा विषम: श्रूची घृताशीरचलञ्चल:॥" "वायुक्टपेश चल:।" इति भाष्यम्॥)

चलचचुः, पुं, (चला चचला चचुरस्य।) चकोर-पची। इति हेमचन्द्रः। ४। ४०५॥

चलत्पूर्णिमा, स्त्री, (चलन्ती पुर्णिमा तदाश्रयी-भृतचन्द्र दवेति तात्पर्यार्थः।) चन्द्रकमत्स्यः। इति चिकारङ्ग्रेषः ॥

चलदङ्गः, गुं, (चलत् चष्कलं खङ्गं यखः।) मत्ख-विश्रोष:। चेङ्गा-इति भाषा॥ अस्य गुणा:। अनिभष्यन्दिलम्। वाते चितलम्। रोचन-तक । इति राजवसभः ॥

चलदङ्गमत्स्यः। इति जटाधरः॥

चलदलः, पुं, (चलानि दलानि पन्नाणि यस्य।) अश्वत्यवृत्तः। इत्यसरः। २। १। २०॥ (अश्व-प्रबर्ध गुगारयो ज्ञातवा:॥)

मानुषी जातिस्रोपकित्यता। तथा च श्रुति:। चलनं, क्षी, (चल + भावे लाट्।) अमणम्। (यथा, देवीभागवते १।१७।१६। "चलनच विना कार्यों न भवेदिति मे मति:॥") कम्पनम्। (यथा, पञ्चतन्त्री। २।१०४। "हायुपायाविष्ट प्रौक्तौ विसुक्तौ ग्राचुदर्भने। इस्तयोश्वलनारेको हितीय: पारवेगज: ॥") कम्प, चि। इति मेहिनी। ने, ६१॥ चलनः, पुं, (चलत्यनेन इति। चल + कर्गी ल्यट्।) पाद:। इति हेमचन्द्र:॥ हरिया:। इति जटा-

> चलनकः, पुं, (चलन + संज्ञायां कन्।) चखा-तकम्। इति हैमचन्द्रः। ३। ३३८॥

> चलनी, खी, (चलन + डीप्।) वारीमेद:। जग-बन्धनी। वस्त्रघर्षरी। इति हेमचन्द्रः॥ घाघरा इति भाषा॥

> चलपत्तः, पुं, (चलानि पत्ताणि यस्य ।) अश्वत्य-ष्टचः । इति राजनिर्घग्टः ॥ (यथा, नैषधे ।

"अङ्गेन केनापि विजेतुमस्या गवेष्यते किं चलपनपनम्। नचे द्विप्रोषा दितर च्छ दे भ्य-

स्तर्यास्तु कम्पस्तु कुतो भयेन॥") चला, खी, (चलतीति चल + पचाद्यच् टाप् च। नैकचावस्थितलात् तथालम्।) लच्ची:। इति मेदिनी। ले, १५॥ सिककाः। इति रवमाला॥ चलाचलः, विं, (चलतीति चल+ अच्। चरि-चिलपतिवदीनां वा द्वितमितिद्विते अभ्यासस्य यागागमच इति वार्त्तिकस्रचेयास्य सिद्धिः।) चचल:। इत्यमर:।३।१। ०४॥ (यथा, किरातार्ज्नीय ।११।३०। चिलाम्॥") "जन्मिनीव्स स्थिति विद्वान् लच्चीसिव चला-काके पुं,। इति राजनिर्घाटः॥

चलातङ्कः, पुं, (चले चलने खातङ्को भयं यसात्।) वातरोग:। इति राजनिर्धग्ट:॥

चिलतं, त्रि, (चल + कर्त्तरि क्तः।) कम्पितम्। इत्यमर: । ३।१। ८०॥ (यथा, राजतर-क्रिग्याम्। ५। ३६५।

"तयोर्विलासवलिते श्वलितापाङ्गविश्वमै: ॥") गतम्। चल ज गतावितिदर्शनात्॥ (यथा, गी; रामायसे। ३। ५०। २३।

"अधिरू में गनारोहे यथासावलितोगनः॥") चलुः, पुं, (चल + उन्।) गक्ष्यः। इति हेम-चन्द्र: । ३ । २६२॥

चलुकः, पुं, (चलुना कायतीति। कै + कः।) प्रस्ति:। भाष्डभेद:। इति मेदिनी। के, प्रशा चितः, स्त्री, (चर्वाते इति। चर्वे + इन्। पृषी-दरादिलात् रलोपे साधु:।) चितका। इति ग्रब्दरकावली॥

चलरङ्गवः, पुं, (चलरङ्गं यस्य इति कप्।) चिवकं, स्नौ, (चिव + संज्ञायां कन्।) चिवका। इति भरतप्तत्वः॥

चिवका, खी, (चिव + खार्थं कन्।) वचविश्वेषः। चइ इति भाषा। तत्पर्यायः। चयम् २। इत्यमरः।२। १। १। चया ३ चिवकम् ३